

HABRUTA NIGHT

Personal Requests on Shabbat

SHAARE ZION

לזכות עם ישראל

" וקראת לשבת עונג "

Introduction - The mitzvah of Oneg Shabbat, making Shabbat a pleasurable experience, includes enjoying good food and drink, wearing freshly laundered clothing, and lighting candles in honor of the day. It also restricts certain actions on Shabbat, lest the day become sad or stressful. These activities include fasting, crying, and mourning. In this article, we will explore the guidelines of personal prayers on Shabbat. Praying for one's personal needs can lead one to distress and sorrow, which are incompatible with the requirement of Oneg Shabbat.

רבי שלמה יצחקי, רש"י, לקוטי הפרדס

ג 3

לכוטי הפרדס מרש"י ז"ל

צטנא אטו מחפללין זי צרכות ולא י"ח נחלי טעמא ח"ר הוכח מפני
שאקור לו לאדם להציע לרכיו צטנא לפי צטנא יום נמחה הוא ולר"ך
להענג צו כדכתיב וקראת לעצת עונג. וצחפלה י"ח יט דברים שאס
אדם לר"ך להס הוא נילר עליה' כגון גואל וקולח ורופא ועצד
הטמים וכן כולם. ואם היה מחפלל אדם צטנא י"ח צרכות נחיד
שהוא נחביר אלו סדברים הוא נילר וקמחי להחפלל מצע צרכות נק
הנחמור על צטנא טכחוצ צו זי אזכרו' נחמור ע"ר ליום הצטנא. כוז

<p>ספרות הש"ס קטע הספד</p>	<p>והנני רשם השטח כולל האדמות עין: מידות יחיד, שטחי האדמות קרקע שטוקן בנדות מלגלג וכל</p>	<p>יציאות השבת פרק ראשון שבת</p>	<p>יב.</p>	<p>עין הספד ספר ספד</p>
<p>א) נקטו: 1) ויחיד ב) ספרות הש"ס ג) יחיד ספד ד) יחיד ספד ה) יחיד ספד ו) יחיד ספד ז) יחיד ספד ח) יחיד ספד ט) יחיד ספד י) יחיד ספד</p>	<p>והנני רשם השטח כולל האדמות עין: מידות יחיד, שטחי האדמות קרקע שטוקן בנדות מלגלג וכל</p>	<p>ההיקף ללבוש ספר וללבוש אומנות ואין מנוחם אבלים וואן מבקרין חולין בשבת דברי בית שמיא וביה מוחין: תיד הונכס לבקר את החולין אומר שבת היא מלוקק וחפאה קרובה לבא ורמ אומר יחידה היא שותרים</p>	<p>יב.</p>	<p>עין הספד ספר ספד</p>
<p>והנני רשם השטח כולל האדמות עין: מידות יחיד, שטחי האדמות קרקע שטוקן בנדות מלגלג וכל</p>	<p>והנני רשם השטח כולל האדמות עין: מידות יחיד, שטחי האדמות קרקע שטוקן בנדות מלגלג וכל</p>	<p>בנחת משום מנחת הספד: וביה מוחין: תיד הונכס לבקר את החולין אומר שבת היא מלוקק וחפאה קרובה לבא ורמ אומר יחידה היא שותרים</p>	<p>יב.</p>	<p>עין הספד ספר ספד</p>

[illegible]

אומר שבת היא מלזעוק. פירוש אינו יכול לבקש רחמים עכשיו שעל ידי כן יעורר בכי ויצטער אלא אומר להם דברי תנחומין שלא יצטערו:

ירושלמי (שבת טו,ג)

“תני אסור לתבוע צרכיו בשבת. רבי זעירה שאל לרבי חייא בר בא מהו מימר רעינו פרנסנו בברכת המזון? אמר ליה טופוס ברכות כך הן”.

“It was taught, it is forbidden for one to request personal needs on Shabbat. Rav zeirah asked, can one say ‘Reenu Parnesenu’ in birkat hamazon? He answered that is the text”. The rabbis did not prohibit a preformulated text even though some small portions include requests since they are not the main portion of the blessing.

משנה ברורה (סימן רפח ס"ק כב)

כתבו האחרונים דמותר לומר בשבת אלוֹקִי עד שלא נוצרתי איני כדאי... דאינו אסור שאלת צרכיו אלה כשמבקש על חולי או על פרנסה ודומה לו שיש צער לפניו.

The Mishna Berura defines the prohibition only to when there is a specific painful circumstance confronting the person. This is why preformulated text is permitted. This will not necessarily lead to personal pain, because it is the established text for everyone and not one's individual words of prayer.

מדרש תנחומא - פרשת וירא

אֵתָּה מוֹצֵא שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מִתְפַּלְלִין בְּכָל יוֹם. וְאֵינָן בָּלֵן לְשִׁבְחוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא רִאשׁוֹנוֹת וְשֶׁלֹּא אַחֲרוֹנוֹת, וְשִׁמְיָם עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת בָּלֵן לְעֲרֹכּוֹ שֶׁל אָדָם. וְלִפְיָקוֹ אֵין מִתְפַּלְלִין בְּשִׁבְתֵּי שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, שְׂאָם יִהְיֶה לוֹ חוּלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ נִזְכָּר בְּרוּפָא חוּלִי עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל וְהוּא מִצֵּר, וְהַשְׁבֵּת נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁהּ לְעֵנֶג וְלִמְנוּחָהּ וְלֹא לְצַעַר, לְכָךְ מִתְפַּלְל שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רִאשׁוֹנוֹת וְשֶׁלֹּא אַחֲרוֹנוֹת וְהַמְנוּחָה בְּאִמְצָע. וְלִפְיָקוֹ אָמַר דָּוִד (תהילים קיט קסד) שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ - אֵלֹהֵי שְׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִין בְּשִׁבְתָּ. וְאֵינָהּ, זֶה יוֹם הַמִּיָּחָד וְהַמְנוּחָה שְׂאֵין בִּיּוֹצֵא בּוֹ, שְׂנֵאָמַר (שמות כ ח) זָכוֹר אֵת יוֹם הַשְׁבֵּת לְקַדְשׁוֹ, בְּכָל דָּבָר, אֲפִלּוּ מִמְּצוֹא חֶסֶד וְדָבָר דָּבָר (ישעיה נח יג).

"לפיכך אין מתפללים בשבת שמונה עשרה, שאם יהיה לו חולה בתוך ביתו נזכר ברופא חולה עמו ישראל והוא מיצר, והשבת נתנה לישראל לקדושה לעונג ולמנוחה ולא לצער לכך, מתפלל שלש ברכות הראשונות ושלש אחרונות והמנוחה באמצע."

From here the point is reinforced. That is, although the weekday Amida is a pre formulated established blessing, it can nevertheless lead one to remember about his stressful situation. Therefore, the rabbis changed the Amida of Shabbat to diverge one's mind off his weekday distressful requests.

מסודות הש"ס	חדרים	אין עומדין פרק חמישי ברכות	פני מושה	גז.	עין משפט
(א) פסחים ק"ג. ק"ד. וילק"ח שו"ת (ק"ג) ס"ג. ס"ד. ק"ה (ג) פסחים (ק"ה) ק"י. (ק"י) (ד) פסחים ק"י. (ק"י) (ה) פסחים ק"י. (ק"י) (ו) פסחים ק"י. (ק"י) (ז) פסחים ק"י. (ק"י) (ח) פסחים ק"י. (ק"י) (ט) פסחים ק"י. (ק"י)	הנרות שפותחין כדרך כבוד אלה ה' יצא אור ומוקם יצא המאורות. כדרך אלה ד' אשר נדכח מערב פנים [ומוקם המערב ערבים]. וע"פ שפ"ן הלשון שזה לגמרי ט"פ מהחם, לא ידענו לן: זאת אופרת, הא דר' יצחק בן אלעזר דאמר לשל מנדיל כמפלה ואמר אומר מטבע נרסה: ודכחותה וכו'. כלומר דמהפלה דפשיטא ליה דאקור למד ו': פבריל אפילו	בהן בברוך וחותמין ^א בברוך הן. ר' אלעזר בן אנטיגוס בשם ר' אלעזר בר' ינאי זאת אומרת ד' ^א שאסור לעשות מלאכה עד שיבריל. כמה דאת אמר ^א "אסור לעשות מלאכה עד שיבריל ודכותה יאסור לו לאדם לתבוע צרכיו עד שיבריל. ר' זעירא ר' אלעזר בר אנטיגוס ^א [ר' אלעזר] בר' (בשם ר') ינאי בשם ר' יודה ברכי ^א אם לא דבריל במוצאי שבת מבריל אפילו ברחמיש בשבת הרא דאת אמר במבריל בין	וחמימה איתו יכול לשטותה: זאת אומרת, מדקאמר לר' לטמון אמתה למוקם העת, ואמר רבי יצחק ב' אלעזר דמבריל ואמר אומר מטבע נרסה אמתה מוקם, שמעין מהא שאסור לעשות מלאכה קודם שיבריל, והלכך כמה דאת אמר שאסור מלאכה קודם הדללה, ודכותה אמרין נמי דאקור לו לאדם לתבוע צרכיו עד שיבריל, והייט טעמא דמבריל ואמר ^א אומר מטבע נרסה: והיא	א תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ב תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ג תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ד תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ה תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ו תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ז תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ח תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט ט תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט י תרי פריש חולסת שבת הלכה ב סגן פסין טט	
ר"א בן אנטיגוס אמר בשם ר' ינאי, זאת אומרת מזה שאמרת לסמוך הברלה לחזן הדעת שהיא הברכה הראשונה, אני למד שאסור לעשות מלאכה עד שיבריל ומסביר בהמשך כמה דאמר כמו שאמרת אסור לעשות מלאכה עד שיבריל, ודכותה					

Question- If a brit Milah ceremony falls out on Shabbat, is one allowed to recite the prayers that are established for the moment of circumcision, while the Baby cries, for according to the holy books, is an auspicious moment for prayer? Additionally, can a woman pray for her children after lighting candles (if accepting Shabbat with the lighting), which is also a great et ratzon? Furthermore, if one finds him/herself in a place where prayers are more readily accepted, may they seize the opportunity and pray for their personal needs?

From all the above we see that when a text is an established text for the public, the rabbis were not concerned that it will lead to distress. Only one who formulates and articulates his own prayers may cause him distress. This can be one possible solution why it would be permitted to pray in the above cases for they are all established texts.

בקשת צרכיו בשבת

שאלה: בהגהות רבי אליהו גוטמכר זצ"ל (הנדפס בסוף מסכת שבת) מביא שכאשר התינוק בוכה בברית הוא זמן ועת רצון להתפלל על צרכיו. מהו בשבת?

תשובה: יתפלל בהרהור. הנה החז"א אמר שבראש השנה ויוה"כ מותר לבקש בקשת צרכיו הפרטיות בפה, ושאלוני מהו בראש השנה שחל בשבת, ואמרתי שיבקשו בהרהור. שוב חזרתי מזה ונראה שיכול לבקש בפה, דהא באמת חרי מותר לאשה לבקש תחינות לאחר הדלקת נרות, כיון שזה עתה הזמן המסוגל לזה, וא"א בזמן אחר, וה"ה לעניינינו.

However, another possible solution to permit these cases (even in one's own text) would be as follows. In responsa of the book betzel hachochma the author deals with a case of a person who needs to drive on Shabbat for a medical emergency. Can he say tefilat haderech if he needs to travel outside the city? Here is his response.

בצל החכמה (ה,מא)

עוד נראה לעניות דעתי עד כאן לא אמרו שאסור לתבוע צרכיו בשבת רק בצרכיו שיהיה אפשר לו להתפלל עליהם אחר השבת, כהך דירושלמי אבל צרכים שאם לא יתפלל עליהם היום לא יהיה אפשר להתפלל עליהם מחר, ואפילו כשהוא ספק אולי לא יהיה יכול להתפלל עליהם מחר מותר להתפלל עליהם בשבת.

The prohibition is in effect only if one is able to request it after Shabbat, like livelihood. One is not pressure to request livelihood specifically on Shabbat, therefore it is prohibited. But if one will lose the opportunity to pray if he doesn't do so on Shabbat, because the time will pass, he may pray on Shabbat. Therefore, he can pray tefilat haderech because that is the appointed time for it.

Accordingly, one would be allowed to pray in the above cases. This is because he will lose the auspicious time (the time of circumcision, the time after the candles, the holy place) therefore the rabbis relaxed the prohibition. Even more, because the entire point of those prayers are meant to be recited at those times.

The Ben Ish Chai (Rabbi Yosef Chayim of Baghdad, 1833-1909) in his Sefer Torah Lishma, Sheala 103, claimed that this applies only to requests that one does not customarily recite during the week. If a person is accustomed to reciting a specific text each day requesting God's assistance in some personal matter, then he may recite that personal prayer even on Shabbat. Thus, for example, in the "Rachem" section of Birkat Ha'mazon we ask God to provide our sustenance ("Zunenu Parnesenu Ve'chalkelenu..."); although this constitutes a personal request, it may nevertheless be recited on Shabbat because it follows a standardized text. This applies as well to the "Harachaman" section of Birkat Ha'mazon, where we make many personal requests of God. Likewise, in the "Berich Shemei" prayer recited when we take the Torah from the ark, we pray for many things including children, long life and success. In all these instances, the prayer may be recited on Shabbat because it follows a formal, standard text which we recite even during the week.

Furthermore, the Ben Ish Chai ruled that even a problem that one is not accustomed to praying for may be recited to God if refraining from prayer would cause him further grief and unease. Since in this case uttering the prayer serves to alleviate, rather than cause anxiety and discomfort, Halacha would allow making the personal request on Shabbat.

הליכות שלמה, הלכות תפילה, פרק יד סעיף יא

בקשת צרכים רוחניים

יא. מותר לכתחילה לומר בשבת תפלת רבי נחוניא בן הקנה שקודם הלימוד (ברכות כ"ח ע"ב, שו"ע ס' ר"י ס"ח), כי בקשה על עניינים רוחניים אינה מכלל בקשת צרכים האסורה בשבת.

רבי יעקב חיים סופר, כף החיים, שם ס"ק ח

ב 9

ספר
כף החיים
על שלחן ערוך אורח חיים

חלק ח
סימנים תקפא - תרצז

הלכות ראש השנה, יום הכפורים
סוכה, ארבעה מינים, חנוכה, פורים

מדברי רבותינו ראשונים ואחרונים
ומדברי רבותינו המקובלים
להלכה פסוקה

מאת הגאון המפורסם הפוסק הגדול המקובל האלקי

וכתב וכמדומה לי שבעיד הקדוש ירושלים ת"ו אין אומרים אותו בשבת וכן הוא המנהג פה נא אמר שלא לאומרו כשחל ראש השנה להיות בשבת עב"ל. מיהו מנהג בית אל יכב"ץ אשר בעיר קדשנו ירושלים ת"ו ההולכים על פי דברי הארי ז"ל לאומרו בשבת מפני כי כן נזכר בשער הכוונות כנוצר. ומ"ן ד"ל שלא כתב זה בשלחן ערוך נראה משום שכתב בבית יוסף בשם הרשב"ץ וכל אלו הדברים תלויים במנהג וכו', ועל כן הניח זה על המנהג שכל אחד יעשה כמנהגו, ועל כן לא הוצרך להעלותו על השלחן. נמצא דמנהג אשכנז הוא כדברי מהר"ם ד"ל שלא לאומרו בשבת, ומנהג בני ספרד יש כן יש כן, תנורא נהרא ופשטיה. ולענין יום הכפורים שחל בשבת עי' לקמן סימן תי"ד אות כ"ה וסימן תרכ"ב סעיף ג' ובדברינו לשם בס"ד:

ח) שם בתנ"ך, ואם הוא שבת אין אומרים אותו. והרשב"ץ כתב בתשובה (חלק ג' סימן קצ"ו) המנהג הוא לומר אבינו מלכנו בין בראש השנה בין בשבת בינתיים בין ביום הכפורים שחורית ומנחה, אלא שכתב וכל אלו הדברים תלויים במנהג המשנה אין רוח חכמים נוחה הימנו יעריש. והביא דבריו בית יוסף. וכן כתב בספר התניא סימן צ"ו דמנהגנו לאומרו בשבת יעריש. וכן משמע מדברי שער הכוונות שכתבו לעיל סימן תקפ"ב אות ט"ו שאומרים אותו גם בשבת יעריש. וכן כתב המטה יתירה שפנהגם על פי דברי הרשב"ץ. מיהו שייד כנסת הגדולה בהנהגת בית יוסף אות ב' כתב רבן משה המנהג שלא לאומרו. וכן כתב הפרי חרש דכן הוא מנהגם שלא לאמרו. והביא דבריו הכסא אליהו אות ג'